

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/739/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213200402
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213200402.1

Uznesenie

Krajský súd Nitra v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Švajčiarsko, CH-6300 Zug, Industriestrasse 13C, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom 810 00 Bratislava, Karadžičova 8, P.O.BOX 205 proti žalovanej: H. F., narodená XX.XX.XXXX, bydlisko G. K. R. XXX, zastúpenej opatrovníčkou: Q.. U. V., vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Nové Zámky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, 040 01 Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42326923, zastúpeného: Mgr. Peter Masarovič, advokát, so sídlom 040 01 Košice, Park Angelinum 2, IČO: 40260194, o zaplatenie 1.136,08 eura s príslušenstvom, o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 3. februára 2015, č.k. 7C/287/2013-103 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
- II. Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na prerušenie konania **z a m i e t a** .
- III. Vedľajší účastník na strane žalovanej je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,03 eura JUDr. Jánovi Šoltésovi, advokátovi, so sídlom 810 08 Bratislava, Karadžičova 8, poukázaním na bankový účet číslo: SK94 0200 0000 0032 3734 4155, SWIFT: SUBASKBX a uviesť variabilný symbol 4402690, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie o zaplatenie 1136,08 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 811,19 eura od 21.06.2008 až do zaplatenia, s 0,05 % úrokom denne zo sumy 811,19 eura od 21.06.2008 až do zaplatenia. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobcovi vrátil zo zaplateného súdneho poplatku za návrh sumu 61,30 eura. Vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu sa návrhom doručeným súdu 09.01.2013 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 1.136,08 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 12.12.2007 uzavrela žalovaná s jeho právnym predchodcom zmluvu o úvere. Svoju povinnosť ale nespĺnila. Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA dňa 16.04.2014 doručilo nepodpísané oznámenie o vstupe do konania na strane žalovanej, ktoré na výzvu súdu doplnilo 29.12.2014. Dňa 27.01.2015 doručilo súdu písomné vyjadrenie, v ktorom vznieslo námietku premlčania žalovaného nároku a uplatnilo si náhradu trov právneho zastúpenia. Žalobca následne dňa 13.02.2015 doručil späťvzatie návrhu. Pretože na prekážku premlčania má v spotrebiteľských veciach súd povinnosť prihliadať ex offa, považoval trovy konania žalobcu za neúčelné.

Vedľajší účastník na strane žalovanej podal proti tomuto uzneseniu v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zmeny na: „Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovanej trovy konania vo výške 139,28 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 39,09

eura v zmysle ich písomného vyčíslenia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej Mgr. V. Q., advokáta so sídlom Park Angelinum 2, Košice, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.“ Dôvodil praxou žalobcu, ktorý hromadnými formulárovými žalobami uplatňuje voči spotrebiteľom premlčané nároky a teda je logické, že voči takémuto postupu žalobcu, sa opakovane musí vedľajší účastník vyjadrovať vo forme a spôsobom determinovaným postupom žalobcu. Vedľajší účastník konania má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom. Pokiaľ ide o právnu hodnotu vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, tak poukázal na skutočnosť, že má vedomosť o prípadoch, keď súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky, resp. premlčanie v spotrebiteľských zmluvách ex offa a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť, resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opiera o premlčané nároky zo spotrebiteľských zmlúv. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s jeho právnou argumentáciou, navrhuje konanie prerušiť v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP a požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských vzťahoch.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej sa vyjadril žalobca, uvádzajúc, že v prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 01.05.2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcom zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadnuť na premlčanie i bez návrhu. Neplatí, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelné uplatňovanie a bránenie práva. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou priznania ich náhrady. V tomto prípade ide o jednoduché podanie, na ktoré sa nechal zastúpiť vedľajší účastník advokátom. Žiadal, aby rozhodnutie v zmysle ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vecne správne v celom rozsahu a zaviazal vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku si aj vyčíslil.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania je náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vo výške 139,28 eura. Žalobca návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.01.2013, sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.136,08 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe zmluvy o poskytnutí expresspôžičky, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu- Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou dňa 13.12.2007. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.04.2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom 040 01 Košice, Park Angelinum, zastúpená advokátom Mgr. V. Masarovičom, oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. P. 27.01.2015 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej so vznesením námietky premlčania, v ktorom si zároveň uplatnil a na 139,28 eura vyčíslil náhradu trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.02.2015 žalobca zobral späť svoj návrh na začatie konania a žiadal predmetné konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa predmetné konanie zastavil, žalovanej nepriznal náhradu trov konania a žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok vo výške 61,30 eura cestou Daňového úradu Bratislava. Tieto výroky odvolaním dotknuté neboli, v dôsledku čoho nadobudli právoplatnosť. Predmetom tohto odvolacieho konania je tak náhrada trov konania, ktorú súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vo výške 139,28 eura, pozostávajúca z trov právneho zastúpenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov

nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia žalovanej v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska. Dôsledkom späťvzatia návrhu žalobcu bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery bolo zavinené žalobcom, čím bol daný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Pojem „účelnosť“ je potrebné vykladať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Preto pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či ide o zneužitie tohto práva na úkor protistrany, napr. zastúpenie v celkom banálnej veci alebo zrejímavá snaha zvýšiť náklady konania protistrane a pod. (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3819/13).

Odvolací súd posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ako už bolo vyššie uvedené, späťvzatím návrhu žalobcu procesne zavinil zastavenie konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Posudzujúc však účelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, odvolací súd dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej neprináleží náhrada trov konania, na ktorú by mal inak právo. V danej veci je totiž nesporné, že vedľajší účastník na strane žalovanej zastúpený advokátom vstúpil do predmetného konania, pričom v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 27.01.2015 vzniesol všeobecne formulovanú námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje žalovanej a o individualizáciu pohľadávky žalobcu. S ohľadom na množstvo obdobných prejednávanych vecí niet sporu o tom, že vedľajší účastník na strane žalovanej zastúpený advokátskou kanceláriou hromadne vstupuje do porovnateľných vecí žalobcu, kde sa obsah jeho podaní mení len o individualizáciu tej- ktorej veci. V takomto prípade trovy konania vzniknuté zastúpením advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Takýto záver je plne súladný i s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.06.2014 sp. zn. 6 MCdo 9/2013, v ktorom najvyšší súd zaujal jednoznačné stanovisko, podľa ktorého zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, sa javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu, pričom to má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutú časť uznesenia súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 potvrdil.

Vedľajší účastník na strane žalovanej ako súčasť odvolania doručeného dňa 23.03.2015 podal pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s jeho právnou argumentáciou návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP, v ktorom žiadal predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku týkajúcu sa trov vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských vzťahoch.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie v predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Odvolací súd posudzujúc návrh vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na prerušenie konania v intenciách vyššie citovanej právnej úpravy dospel k záveru o jeho nedôvodnosti. Povinnosť predložiť

prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie platí len pre taký vnútroštátny súd, ktorý je súdom poslednej inštancie v konkrétnom spore alebo v inej právnej veci, t.j. súdom, proti rozhodnutiu ktorého nemožno podať žiaden opravný prostriedok.

I v prípade prípustnosti prerušenia exekučného konania by v danej veci neexistovala potreba obrátiť sa s prejudiciálnou otázkou výkladu únievého práva na Súdny dvor EÚ, nakoľko povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ nie je absolútna. Zo žiadneho ustanovenia OSP totiž nevyplýva povinnosť všeobecného súdu prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke o výklade právneho aktu Európskej únie len na návrh účastníka konania. Predpokladom takéhoto procesného postupu nie je len skutočnosť, že sa v konkrétnej veci aplikuje ustanovenie zákona platného v Slovenskej republike, do ktorého bol prenesený obsah únievých právnych noriem, alebo ak sa aplikuje ustanovenie únievého právneho predpisu, ale že rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti únievého práva, o jeho výklade alebo o jeho platnosti musí bezprostredne súvisieť so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom. Prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ pritom nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu. Začatie konanie o predbežnej otázke tak nie je potrebné v prípadoch, keď sú výklad a aplikácia únievého práva natoľko zrejme, že nie je potrebné obracať sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 388/2010 z 19.10.2010).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na plný úspech žalobcu v odvolacom konaní mu priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania) vo výške 8,30 eura (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - tarifná hodnota vecí v odvolacom konaní 139,28 eura znížená o jednu polovicu) a náhradu hotových výdavkov 1 x 8,39 eura režijný paušál (§ 15a, § 16 ods. 3 cit. vyhl.), t. j. v sume 16,69 eura zvýšená o 20 % DPH v sume 3,34 eura. Náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 20,03 eura je vedľajší účastník na strane žalovaného povinný zaplatiť právnenmu zástupcovi žalobcu (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.